

se zelo veselijo, ko vidijo, kakošno vneto pripravila Jor-
nija letališče, kjer bo pristal
papeževo letalo, in pa cesto,
pelje od tam do Jeruzalema. S-
veda bodo svoje ceste in uli-
spravili v red tudi Izraelci, v-
tiste, ki jih bo uporabljali
oče.

Hudomušneži trdijo, da bi
lo treba prositi sv. očeta, naj
pride v Sv. deželo, toda izb-
naj si taka pota, ki so v z-
slabem stanju. Na ta način si
pridobil veliko simpatij tudi
tistih, ki nimajo časa in smi-
za duhovne vrednote.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0623 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 246 Mon., Dec. 23, 1963

Tito o svoji poti po Ameriki

O Titovem potovanju po Ameriki smo svoj čas obširno poročali na podlagi izvirnih poročil neodvisnih časnikov. Treba pa je, da želimo tudi drugo plat zvona: kako Tito sam sodi o svojem potovanju. To je povedal v svojem govoru na beograjskem letališču ob vrnitvi, kjer ga je, kot trdi jugoslovansko časopisje, čakalo in pozdravilo na "stotisoče" ljudskih množic. Pri tem se bomo držali po možnosti Titovih lastnih besedi, da bo slika popolnejša.

Tito je začel z odkritosrčnim uvodom. Rekel je namreč, da želi "izraziti veliko zadovoljstvo nas vseh, ki se vračamo iz prijateljskih držav, da smo zopet prišli v našo lepo, socialistično Jugoslavijo". Ne samo on, prav vsakdo bi bil vesel, da se vrne domov, ako bi doživel take skušnje s političnim potovanjem, kot jih je Tito.

Vkljub temu se je "dobro počutil" v Braziliji, Čilu, Boliviji in Mehiki, ki jih je obiskal. Njim tudi posveča štiri petine svojih spominov na pot. Veselilo ga je, da te dežele kar dosti vedo o Jugoslaviji, ki si je "s svojo načelno zunanjo politiko pridobila velik ugled". Seveda jim je Tito imel tudi "kaj povedati o jugoslovanskem notranjem razvoju". Prepričan je, da je tudi to dvignilo ugled socialistične Jugoslavije.

Tito je svoje poročilo omejil v glavnem na pogovore, ki jih je imel z vladnimi krogi dežel, ki so ga povabile na obisk. Pri tem je ugotovil, da imajo države Latinske Amerike več ali manj "identična stališča" v mnogih vprašanih, ki jih je začel v svojih razgovorih. Ker so vse skupaj gospodarsko zastale, jim je Tito obljubil, da bo njegova "dežela po možnosti sodelovala na ekonomskem področju in da jim bo pomagala, seveda v skladu z dejanskimi možnostmi". Pri tem pa je kar odkrito priznal, da "o Braziliji ne morem mnogo povedati, ker tam nismo mnogo videli. Vendar pa ima Brazilija res velike možnosti". Kakšne, ni povedal. V Boliviji pa ni mnogo naravnih pogojev za napredek. Na skopi zemlji, ki na njej živi bolivijski narod, pa vendarle napreduje in si ustvarja boljše življenjske pogoje. O čilenski republiki ima pa Tito dobro mnenje, pravi, da je v mnogočem na boljšem kot ostale države Latinske Amerike.

Posebno mu je prirastla k srcu Mehika. "Tam nas je zelo impresioniralo, kar smo videli." Tito si kar misliti ni mogel, kako toplo, navdušeno in prijateljsko bo sprejet v Mehiki. "Milijonska množica je bila na ulicah, ko smo šli skozi (glavno) mesto, in niti enega človeka nisem videl, ki nas ne bi pristrčno pozdravil in izražal svoje prijateljske občutke do naše dežele. Tu smo bili najdalje in tu smo mogli tudi največ videti. Videli smo tudi notranjost." Zato je šele na mehiških tleh čutil, koliko prijateljev ima Jugoslavija.

Tito je s tem po ovinkih povedal, da z obiskom v Braziliji, čilenski republiki in Boliviji ni bil tako zadovoljen kot z obiskom v Mehiki. Njegove opazke in opažanja odgovarjajo stvarnosti. Bralci so še gotovo dobro spominjali, kako so titovce sprejemali v Braziliji, čilenski republiki in Boliviji.

Tito je omenil svoje stike z jugoslovansko emigracijo v Latinski Ameriki. Svoje pripombe je omejil seveda samo na tiste jugoslovanske emigrante, ki so ga hoteli pozdraviti. Med njimi je bilo tudi veliko starih rojakov, ki so že spregli in živijo v pokoju. Veliko med njimi je bilo takih, ki bi želeli umreti na domači zemlji. Tito je namignil, da jim bo treba v tem pogledu iti na roko. Ako bo res to storil, bo napravil dobro delo. Vseh ostalih "stikov" z emigranti seveda ni Tito omenjal niti z eno samo besedo. Ni tudi nič omenil, kaj je pisalo tuje časopisje o njegovi poti, kaj so o njej mislili politični ljudje in javni delavci v posameznih državah, kje so se zgubile ljudske množice, ki jih ni bilo nikjer na spregled.

Očitno skopo je Tito odmeril čas za poročilo o svojem potu po Ameriki. Omenil je obširnejše samo dva dogodka: sprejem v Beli hiši in s tem zvezan pogovor s Kennedyjem, potem pa tudi obisk in govor pred generalno skupščino Združenih narodov. Razgovor s Kennedyjem je potekal v "prijateljskem tonu". O vsebini Tito ni povedal več, kot je bilo objavljeno v uradnih poročilih. Napravil je pri tem precej poklonov pokojnemu predsedniku, kot da bi ga hotel postaviti za vzgled ostalim 180 milijonom Amerikancev, češ predsednik naj vam bo za vzgled, kako me je treba sprejemati.

Tito je seveda pohvalil tudi svoj govor pred generalno skupščino Združenih narodov, ki je v njem razložil "naše misli, naše nade, naše ideje, kako naj bi po našem krenil svet... Moram reči, da je bil ta govor v ZN enočasno sprejet in pozdravljen. Tu se je videlo, kako malo je potrebno, da najdemo ljudje skupen jezik." Zato je Tito našel sedaj v ZN čisto drugo ozračje, kot je bilo "pred dvemi, tremi leti", ko je bil tam, in to ga je posebno veselilo. Razumemo: zadnja leta je v ZN prišlo nad 30 novih članov, ki jih Tito skoraj vse šteje za svoje prijatelje.

Jugoslovansko časopisje je prineslo ob tej priliki tudi nekaj slik s Titovega potovanja. Bile so nabrane v skladu s Titovim govorom. Samo slike iz mehiške prestolnice kažejo "ljudske množice". Vse druge pa kažejo uradne oblike, uradno prijaznost, uradno veselje vseh tistih voditeljev javne uprave in diplomatov, ki so imeli kaj poklicnega posla s Titovim obiskom. Namesto ljudskih množic so pa vzele na film kar uradne vojaške parade!

Vtis, ki ga govor napravi na tuji svet, je preprost: Tito je v svojem govoru zamolčal vse, kar ga je jezilo in vznemirjalo. Jugoslavlani so zvedeli od njega samo sverlo plat potovanja, o temni so bili pa itak že preje poučeni po kanalih, ki jih niti Titova diktatura ne more popolnoma zamašiti.

BESEDA IZ NARODA

Pismo Vrhenskoga Tineta

Waukegan, Ill. — Pri naših sosedih v North Chicago, ki se začne takoj preko Desete ceste od nas, so zadnjih nekaj tednov "pometal" z novo metlo, kar se tiče nepostavnega srečanja, prodajanja raznih srečk za razne nevarne igre in sploh vsega nepostavnega obratovanja, ki je v našem okraju in po naših mestih in vaseh prepovedano. Novi policijski načelnik John Matijević je preiskal par gostič (tavern), kjer so prodajali razne srečke, ki so tu prepovedane. Zapolnil je v nekih lokalih posebne telefonske zveze, potom katerih so obratovali in obveščali razne stranke za vse razne konjske dirke in druge razne igre.

Policijski načelnik je objavil vsem gostilničarjem in lastnikom takih gostič, da naj se z naprejem čuvajo. Kdor bo odslej zasaden, bo s tem izgubil tudi licenco za obratovanje gostilne ali kar že vodi in obratuje. Odslej se bo v tem oziru strogo pazilo na vse, preti policijski načelnik.

Tisti, katerih se to tiče, naj vzamejo to na znanje.

* WELL, WELL, NORTH-CHICAZANI žanjejo pohvalo radi lepim domov in stavb, ki rastejo v njem in okrog njega kakor gobe po dežju zadnja leta. To ni nobena šala, ampak le resnica. Ko se je v North Chicagu pred kratkim mudil znani illinoiški zvezni senator Everett Dirksen, je ta izjavil, da mu novi domovi, ki jih po tej okolici grade, zelo ugajajo in se mu dopadejo. Res je, lepe domove gradijo vse naokrog. Odkar so k mestu anektirali obširna okoliška zemljišča, jim to daje prostor za obširnejše parcele, na katerih grade nove moderne stanovanjske hiše s prostornimi tratami in vrtovi okrog. Vse to našim sosedom privoščijo v North Chicago, a malo smo pa Waukegančani tudi ljubosumni. Mi smo starejši po letih, pa vi hitite naprej pred nami.

* POSLOVILNI VEČER JAKOBU NOVAKU, bivšemu policijskemu načelniku (Chief of Police), ki je bil v tej službi vestno 35 let in ki je pred kratkim stopil v pokoj, je osebo in vodstvo mestne uprave priredilo 14. nov. krasen poslovilni večer zaslužnemu načelniku čuvarstva reda in miru v North Chicagu. Slavnostna večerja se je vršila v Adria prostorih in številna udeležba od vseh strani je pokazala, da se javnost zaveda, kaj vse je doprinesel za mir in red ter dobro ime mestu North Chicago bivši policijski načelnik Jakob Novak, rodom Slovenec. Mestni župan Charles Hebrion se je poslovil na poslovilnem sestanku s posebno uradno izjavo, v kateri izreka: "Vsi mestni predstavniki zahvalno in priznanje poslavljajočemu in v pokoj odhajajočemu policijskemu načelniku. Mr. Jakob Novak je bil vidno ganjen. Kako bi pa ne bil? Saj je 35 let služil kot čuvaj reda in miru v mestu. To je več kakor polovico svojega življenja. In ko je

poslušal, kako se mu je mesto v imenu mesta in vseh za to zahvaljevalo, je bil ganjen. Jakob Novak bo ostal v trajnem spominu mesta North Chicago kot vesten in pravičen čuvaj reda in miru. Hvala mu in naj mu bo večer življenja po dolgih letih truda in dela prijeten in sladak!

* O TITOVEM OBISKU V Z.D.A. je še 17. okt. objavil tujkajšnji dnevnik "WNS" obširen članek, med tem tudi krajši članek pod naslovom "Bishop Leading Pickets". V tem članku je omenjeno, da je srbski škof Dionizije iz Libertyville vodil skupina piketov, ki so protestirali proti obisku jugoslovanskega predsednika Tita Bele hiše v Washingtonu. Druga grupa pa je predstavljala Hrvatsko osvobodilno gibanje. Piketi srbske in hrvatskega pokolenja so prišli iz Clevelanda, Chicaga, Philadelphije, New Yorka, Milwaukeeja in iz Pittsburgha. Piketi so nosili plakate z napisom: "Tito je morilec in diktator." — "Tito naj gre k vragu!" — "Pomagati Titu se pravi pomagati komunizmu." — "Tito je rdeč diktator!"

Del srbske grupe je nato šel na Arlington pokopališče in so tam položili venec na grobove več ameriških letalcev, ki so bili sestreljeni v Jugoslaviji leta 1946.

Tako so srbski in hrvatski izseljenci sprejeli Tita.

Na drugem mestu pa v drugem članku v isti izdaji objavlja "WNS", da je maršal Tito "A Broker" — posredovalec med Vzhodom in Zapadom za sožitje. Omenja pa, da je Tito nekaj "Maverick", to je človek, ki ne veš komu in kam pripada, ter izrablja vse. Včasih je v sporih s komunističnimi voditelji, pa je zopet z njimi in med tem pa je prejel tekmo let več kakor bilijon dolarjev pomoči od Amerike. O njegovi ženi Jovanki pravi, da je brunetka, ki spremlja svojega moža na njegovih potovanjih po svetu. Tekom vojne je bila med partizani in imela šaržo majorja in je služila v njegovem štabu. Tito, omenjajo dalje, je bil katoliško vzgojen po dobri katoliški materi. Bil je v mladosti celo ministrant. In še več in več je pisane o njem. Tako pišejo in govorijo o Titu v ameriškem tisku.

Nekateri slovenski titovci v Ameriki ga pa hvalijo kot dosežaj najboljšega rdečega komunističnega papeža. Pač čudni ljudje so ti titovci!

* AMERIŠKI PRAVOSLAVNI SRBI so dne 14. nov. s posebno resolucijo oklical ločitev od po "komunistih kontrolirane" Sv. Sinode v Beogradu. To so izvršili na velikem zborovanju v samostanu sv. Save v Libertyville, ki je sosednje mesto nedaleč od tu. Zborovanje sta vodila dekan srbske pravoslavne cerkve v Kanadi Very Rev. G. N. Vukelich in pa škof Dionizij. Dekan Vukelich bo v kratkem posvečen v škofa po škofu Dioniziju, ki je vodnik srbske pravoslavne cerkve v Ameriki.

Zborovanja so se udeležili zastopniki iz vseh raznih delov Z.D. Ko je bila resolucija oklicana, je znani srbski zdravnik Dr. V. L. Seffer, ki ordinira v Berwynu pri Chicagu, predlagal sprejem iste. V njegovem

govoru za sprejem resolucije je tako ognjevit navdušil navzoče, da je vsa dvorana z navdušenimi vzkliki odobrila uredlog in navzoči so z gromovitim glasom peli himno "Bog živi vse" in "Na mnoga leta".

Nato so določili začasna pravila za upravljanje cerkve ter izvolili upravni odbor, katerega bo načeloval patrijarh Dionizij. Druge podrobnosti bodo sproti urejevali.

To zborovanje je odlično pokazalo srbsko odločnost proti vsakemu vplivu od strani komunistov, ki vodijo Jugoslavijo.

* VEČ BOLNIŠNIC BO TREBA, povdarja poročilo v WNS, v katerem je objavljen pregled zdravstvenega stanja v našem Lake okraju. Zdaj obratuje v okraju pet večjih bolnišnic in ko je zadnje hladnejše jesensko vreme nastopilo, so bile vse bolnišnice skoro polne. Poročilo pravi, če se bo v zimskih mesecih pojavila epidemična influenca, ali kaj takega, bo težko najti dovolj prostora za bolnike v naših bolnišnicah. Vse bolnišnice bo treba razširiti z dodatnimi prostori, kakor tudi kako novo zgraditi. Vse to prihaja od tega, ker prebivalstvo se v zadnjem času hitro množi v Lake okraju in njegovi okolici.

* NOVA GROBOVA: — Pred kratkim je preminul znani rojak John Cankar, starejši, v starosti 76 let. Bival je na naslovu 1020 Lincoln Street. Umrl je v bolnišnici sv. Terezije. Bolehal je dalj časa. Pokojni John Cankar je bil rodom iz Velike Ljogojne pri Vrhniki, po domače Šimnovcev Janez. V Ameriko je prišel leta 1906. Leta 1910 se je poročil tu v Waukeganu v cerkvi Matere božje na Deseti cesti s Franciško Gregorka, po domače Joklova iz Blatne Brezovice pri Vrhniki. V zakonu se jima je rodilo pet sinov in štiri hčere, eden izmed sinov je umrl. Tako zapušča žalujočo ženo vdovo, štiri sinove in štiri hčere ter 16 vnukov in vnukinj ter še živečo sestro Mrs. Mary Gosar v Waukeganu. Pokojnik je bil zelo aktiven društvenik, večletni predsednik Društva Marije Pomagaj št. 79 KSKJ, bi je aktiven in delaven faran cerkve Matere Božje. Rad je v prejšnjih letih zbiral za reveže in to in ono zadevo v starem kraju in je v tem oziru mnogo dobrega storil, za kar se ga bodi gotovo mnogi spominjali v molitvah. Pokojnika sem poznal več let. Parkrat sva celo ribe lovila skupaj, kar je bil njemu priljubljen sport. Naselbina ga bo pogrešala in ga bo ohranila v najlepšem spominu. Pokopali so ga iz cerkve Matere Božje na Ascension pokopališče v Libertyville. Sorodnikom sožalje, pokojnik pa naj počiva v miru božjem!

— Pred kratkim so pokopali iz cerkve Matere Božje tudi znanega 84 let starega Johna Valentoviča, ki je živel na 1231 Park Avenue. Tudi on je bil bolan več zadnjih let. Pokopan je na Ascension pokopališču. Tu zapušča enega sina pastorka, drugi so pomrli pred njim. Sinu sožalje, pokojniku pa mir in pokoj.

— Tako, zopet je nekaj poročil od nas. Drugič pa o čem drugem. Vsem rojakom Slovincem tu in povsod prav iskrena božična voščila in pozdrave od Vrhenskoga Tineta.

IZ NAŠIH VRST

Euclid, Ohio. — Spoštovani! Tukaj Vam pošiljam enoletno naročnino in Vam voščim veselo božične praznike in srečno novo leto.

Frank Prijatelj

Greenwood, Wis. — Spoštovano uredništvo! Tu Vam pošiljam denarno nakaznico za enoletno naročnino, kajti zelo dolgočas bi mi bilo brez Ameriške Domovine. List zelo rada berem, posebno všeč so mi pove-

VESTI IZ SLOVENIJE

Nekateri partiji žive prerazkošno

"Komunist", tedensko glavno glasilo Komunistične partije, je v zadnji izdaji pretekli teden ostro prijel one partije, ki streme samo za uživanjem in čim večjim razkošjem. Pri tem se ne ozirajo ne na predpise in zakone ne na nobene druge ovire. "Treba je opozoriti težnjo določenih članov partije po lastni obogatitvi, na njihovo divjo dirko za denarjem... za lahkimi in razkošnim življenjem, in — z ozirom na naše razmere — za pretirano visokim življenjem.

Določeno število komunistov si čisto zjamči uradno in zakonito veljavni dohodek, ki ga ne morejo opravičiti s svojim delom. Ti grabijo po velikem denarju, gradijo hiše in si prilagačajo nezasluzene prednosti...

Posamezni komunisti prejemajo in dajejo podkupnine v določenih oblikah. Postajajo podkupljivi...

Partijski vodniki, ki so naročili grajo in obsodbo "tovarišev", morajo najprej dati sami dober zgled s skromnim življenjem. Ker tega ne nudijo, ne morejo zahtevati od drugih, da bi delali drugače. Tito sam živi razkošno kot kak nekdanji indijski maharadža, njegovi ožji tovariši ga posnemajo v razkošju in zapravljanju narodnega dohodka, po teh se ravna vsi ostali, v kolikor jim je le mogoče... "Komunistovo" svarilo je le pesek v oči javnosti, ki jo naj bi pomirilo češ, saj vodstvo Komunistične partije vse to obsolja... Hinaščine in laži v komunizmu ni nikdar manjkalo!

Preveč solarjev brez varstva

Ker v novih razmerah vedno več žena in mater hodi redno na dela, ostajajo otroci brez pravega nadzora, kar jim daje možnosti iskanja slabe družine, ki vodi na pot zločinca. V Mariboru se po pisanju "Dela" tega vprašanja polno zavedajo in iščejo rešitve. Priznavajo, da je vprašanje težko in da ga ne morejo rešiti sami ne starši ne šola, ampak oboji skupaj v sodelovanju z "družbo".

Zadnja je doslej po pisanju "Dela" za to premalo storila, brigala se je predvsem le za otroke, ki še ne hodijo v šole, in za dojenčke, ki so jih spravljali v zloglasne "jasli". Nekateri šole so uredile posebne varstvene oddelke, v katerih so oni solarji, katerih starši so na delu, ki je šole že konec in njihovih otroci nimajo nobenega nadzora. Ti oddelki so se menda ponekod kar dobro obnesli.

Gorski kmetovalci v škripih

Nekateri posestniki v hribo-

sti, ena je lepša od druge.

Vam in vsem čitateljem lista voščim za božič in za novo leto vsega, kar si srce poželi. Blažen naj bo božič vaš in leto sveto, brez vsake žalosti, brez solza in brez skrbi.

Mrs. Justina Volarich

Salem, Ohio. — Cenjeno uredništvo A.D. Prilagam Vam ček v znesku \$15, za enoletno naročnino in en dolar v podporo listu.

Veselo božične praznike in srečno novo leto želim vsem delavcem pri listu, vsem naročnikom in bralcem naše ljube Ameriške Domovine. Vsem iskren božični pozdrav!

Agnes Možina

Fort Lauderdale, Florida. — Najlepše pozdrave in topla božična voščila pošiljam vsem članom Vašega urada, vsem čitateljem Ameriške Domovine in vsem našim prijateljem in znancem. Vaši

Frank in Angela Kožar

Frank in Alice Spehek

vitih in gorskih predelih tožijo, po pisanju ljubljanskega lista "Delo", da ne morejo prodati svojih posestev niti jih dati v najem kmetijskim zadrugam. Te zemlje v hribih ne morejo obdelovati s stroji, zato se za njo ne zanimajo. Dogaja se, da ostajajo gorske kmetije neobdelane, ko stari rod obnemo, mlajši pa gre v dolino za boljšim zaslužkom in življenjem. Oblasti so prišle do spoznanja, da je to v škodo deželi in njenemu gospodarstvu. Sedaj preudarjajo, ali ne bi kazalo tem kmetom znižati davke in druge "družbene dajatve" ter jim omogočiti na ta način boljše dohodek in seveda tudi boljše življenje.

Trdijo, da takšnih posestev, ki jih nihče ne mara niti zastonj — (Torej obstoje že tudi taka — Op. ured.) — sploh ne bi smeli obremenjevati z družbenimi dajatvami... piše "Delo".

Z omejitvijo dajatev in pomočjo bo mogoče te kmetije ohraniti in zadržati na njih ljudi, ki bi jim bilo sicer treba preskrbeti drugod delovna mesta, ostarelim pa vzdrževanje na račun družbe... zagovarja J. Petek v "Delu" nov "odnos dogorskih kmetov".

Tovarna "Sukno" v Zapužah se uveljavlja

Tekstilna tovarna v Zapužah je znana še izpred vojnih časov po svojih izdelkih sukna. Kljub temu, da so "njeni stroji še iz časov naših dedov", kot piše ljubljansko "Delo", se ji je posrečilo lani prodati v tujino okoli 20.000 metrov sukna, letos pa upa, da bo prodala istemu kupcu v tujini že do 50.000 metrov sukna. Precej težav ima tovarna "Sukno" z dobavo surovin, ki jih delno dobiva iz Italije. Vodstvo podjetja gleda stalno, kaj "gre" in po čem je na trgu povpraševanje, svoje izdelke temu stalno prilagaja in tako nima nobenih posebnih težav z njihovo prodajo.

Vodstvo tovarne se trudi, da bi podjetje moderniziralo in ga oskrbelo tudi z zadostnim številom strokovnega osebja, ki ga zaradi stalnih sprememb izdelkov potrebujejo veliko več kot v velikih tovarnah, ki se drže le omenjenega števila izdelkov "na debelo".

Večji izvoz industrijske opreme

Po pisanju ljubljanskih listov gradijo trenutno jugoslovanska podjetja v azijskih in afriških državah 14 hidrocentral, 5 termoelektrarn, ladjedelnic, 2 tovarni usnja, 5 klavnic, 3 cementarne, tovarne traktorjev, lepenke in pohištva ter 2 opekarne. Izvoz opreme za industrijska podjetja je znašal 18% celotnega izvoza.

Brniško letališče dograjujejo

Se pred koncem oktobra so dogradili 2000 metrov dolgo in 47 metrov široko pristajalno stezo na letališču v Brnikih. To stezo bodo prihodnje leto podaljšali za 1000 metrov, da bo tako omogočeno na letališču tudi pristajanje največjih letal. Letališče v Brnikih, ki bo služilo Ljubljani, pa tudi vsej Sloveniji, bo vključeno v redni mednarodni potniški promet verjetno spomladi 1964. Pravijo, da bo najboljšje v tem predelu alpskega in predalpskega sveta.

Električne žarnice uvažajo

V Jugoslaviji imajo dve tovarni žarnic, ki sta v zadnjih štirih letih proizvodnjo navadnih žarnic menda skoro podvojili, pa je pomanjkanje žarnic še vedno občutno in jih morajo zato uvažati od drugod. Da bi se oskrbeli za letošnjo zimo, so jih kupili zunaj okoli dva milijona kosov raznih velikosti in oblik.

V SAMOTI

(Božična pripovedka. — Spisal Ivan Cankar.)

“Rekel sem, da ni,” je po- kimal kmet. “Lužarjev je bil mnogo mlajši, ta pa ima že brado.”

Krčmar je zmajal z glavo: “Bog mi odpusti, če se motim, ampak podoben mu je kakor jaz sam sebi. Kam pa si se napotil?”

“V hribe.”

“Ne prideš nikamor! Oble- žal boš v snegu!”

“Ne pride!” je pokimal kmet.

“Ali je še dolga tvoja pot?”

“Dve uri hoda.”

“Nikoli ne prideš, saj že omahuješ!”

Popotnik je odprl duri. “Pa hodi z Bogom!” je za- klical krčmar za njim. “Jaz te nisem podil odtod!”

Ko je stopil popotnik na cesto, se je pokrižal. “Bodi v božjem imenu. Na- pravil sem se na pot in treba je, da pridem do cilja.”

Jasna, mrzla noč je bila zunaj. Zvezde so gorele mir- no, na snegu je odsevalo svet- lo nebo; leden veter je pihal od severa.

Popotnik je stopal skozi vas z umerjenim, težkim korakom,

život nekoliko upognjen, ka- kor človek, ki se je bil napra- vil na dolgo pot in ne stopa prehitro, da bi se prezgodaj ne utrudil. Kmalu je bila vas za njim in zavil je v klanec. Pot mu je bila znana, zdelo se mu je, da bi je ne izgrešil z zatisnjenimi očmi. Hodil je že to d nekoč, pred davnim ča- som. V nedeljo rano, ko se je vzdigala člata nad ravnino in se je svetila vas pod hribom, kakor z zlatom in srebrom po- suta. Takrat je bila pomlad, takrat je bila mladost, veselo so peli zvonovi. A zdaj je zi- ma in noč; in popotnik, star in truden, omahuje smrti na- proti.

Kolikor bliže je prihajal domu, toliko bolj nemirno je bilo popotnikovo srce.

“Kakšen je zdaj moj dom?” je premišljeval. “Ali je še zmerom tako tih in prijazen v svoji samotni, kakor je bil nekdaj? O, sladko je umreti doma! Kakšen je moj oče? Ali je še zmerom tako tih in resen njegov obraz? Rad bi mu segel v roko, preden umr- jem. Tudi sestro bi rad videl; otrok je bila še, ko sem od- hajal in je jokala na pragu; še bolj so zdaj vesele njene oči in še bolj rdeča njena lica kot poprej. Pa če bi tudi rod- ne hiše ne ugledal več, ne očeta, ne sestre — po tebi, o mati, kopni moje srce in do- volj bo sreče, če mi Bog do- deli, da te vidim še enkrat. Dovolj bo sreče, če boš stala, o mati, ob moji smrtni poste- lji in mi bodo zatisnile oči tvoje svete roke.”

Nenadoma mu je prišlo na misel kakor spomin, Bog vedi odkod, in spreletel ga je ču- den strah. Zazdelo se mu je, da je bil nekdo govoril o smr- ti. On, popotnik, je ležal v trdnih sanjah, nekdo pa je stal poleg njega in je govoril o smrti. Vsi so mu umrli, drug za drugim; ostal je sam v trpljenju, kakor Job.

“Sanje so bile!” je pomislil popotnik in je vzdihnil globo- ko, da bi odvalil strah od srca. “Truden sem bil in za- lošten, zato so bile tako trde- ne in žalostne tudi moje sa- nje. Blizu mi je smrt, ob moji strani hodi, zato sem sanjal o smrti.”

Nog ni čutil več, zdelo se mu je, da stopa lahko in brez truda, kakor po uglajeni ce- sti. Toda njegovi koraki so

bili majhni, komaj da se je ganil z mesta in život je bil upognjen do pasu. Ozrl se je in vas je ležala še zmerom pod njim; v bleščečem snegu, pod jasnim nebom, se mu je zdela še bližja, komaj par ko- rakov pod holmom. Popotnik se je začudil.

“Kaj ne hodim že dobro uro ali dalj? In krepko sem stopal, še nog nisem čutil. Pa stojim skoro kjer sem stal, ka- kor da sem se opotekal v ko- lobarju. Ali se je izpremenil kraj, ki ga nisem videl tako dolgo, ali pa sem stal na me- stu v bližini sanjah, in nisem premaknil nog. Brž dalje, po- potnik, nič ne premišluj in se ne mudi, dolga je še pot!”

Dovolj je bilo, da je počil- val samo trenotek; noge so odvevnele, ukopale so se v sneg in vzdignil jih je težko; vroč pot se mu je vlił po čelu.

Pred njim se je vzdigal holm za holmom, med njimi ozke tihe doline; bela samota, speča pod mrzlim, jasnim ne- bom; nikjer hiše, nikjer poti; na hribu v daljavi črna senca, gozd. Tja je pogledal popot- nik.

“Treba je, da pridem do gozda; tam bo pot lažja po mehlem, razmočenem listju in mahu; in kadar stopim iz gozda, ugledam na oni strani svoj dom; takrat ne bodo več trudne moje noge.”

In bilo mu je pri srcu slad- ko, kakor da stoji kraj gozda in vidi pred sabo, na holmu, svoj samotni dom. Natanke ga vidi sredi bleščečega sne- ga, pod bleščečimi zvezdami. Iz okna se sveti prijazna luč, daleč v samoto, prav do njega sijajo njeni svetli žarki in ga vabijo: “Pridi, popotnik, pri- di, sin edinec; toplo je v izbi in na te čakajo koprneče roke.”

V hrepenenju in sladkem upanju je pozabil na utruje- nost in je stopal kakor prej z drobnimi koraki in globoko upognjen. Gozd je bil zmerom enako daleč pred njim, črna senca na obzorju.

“Če bi je ne mahnil kar čez bližnjice?” je pomislil. “Velikokrat sem že hodil tod in ni mogoče, da bi izgrešil. Kar čez holm, po celem sne- gu!”

Krenil je iz globeli v hrib, napotil se je preko prostranih valovitih lazov; na mejah in ogradah od trnja in nasutega kamenja so ležale debele pla- sti snega in laz je bil podoben prostranemu, belo obzidane- mu pokopališču brez križa in spomenika; pokopališče za popotnike in hudodelce.

Ko je stal popotnik vrhu holma, sredi laza, je zastrmel v daljavo s široko odprtimi, groze polnimi očmi in od gla- ve do nog ga je spreletel mraz. Iz noči, iz samote, Bog vedi odkod, se je bil vzdignil otožen, zategnjen glas, cvileč, stokač.

“Glas izgubljenega, v sa- moti umirajočega!” je vztre- petal popotnik. “Usmili se Bog njegove duše!”

Bolj truden nego prej, z bolj malodušnim srcem je stopal popotnik dalje.

“Resnično, smrt hodi z ma- no!” je premišljeval. “Ob mo- ji strani hodi, vodi me za roko. Njen glas je bil, njen opomin, jaz pa sem mislil v svoji nespameti, da ga slišim iz velike daljave. Bog se us- mili moje duše!”

In trdnemu, kakor je bil, se je bližal izkušnjavec: (Dalje prihodnje.)

DECEMBER						
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

KOLEDAR društvenih prireditev

DECEMBER

31.—Štajerski klub in Baragov dom priredita v Baragovem domu SILVESTROVANJE.

JANUAR 1964

11.—Društvo slov. protikomuni- stičnih borcev priredi pred- pustno zabavo s plesom v Slo- venskem domu na Holmes Av. Začetek ob osmih.

25.—Družabna prireditev Slov. šole pri Sv. Vidu v šolski dvo- rani. Začetek ob šestih zvečer.

26.—Klub upokojencev v SD na Holmes Ave. priredi večerjo v Slov. domu na Holmes Ave. Začetek ob petih.

FEBRUAR

8.—Dramatsko društvo LILJA priredi v Slov. domu na Holmes Ave. “Nagradno maskerado”.

8.—Pevski zbor “Triglav” prire- di maskerado veselico v Slov. nar. domu na 6818 Denison Avenue.

16.—Klub upokojencev v Eucli-

du priredi večerjo in maške- radni ples v Slov. društvenem domu na Recher Ave. Večerja od 5. do 7. zv. Igral bo Grab- narjev orkester.

APRIL

5.—Prosveta Baragovega doma organizira Slovanski festival v farni dvorani pri Sv. Vidu.

12.—Pevski zbor JADRAN poda v SDD na Waterloo Rd. svoj koncert. Začetek ob 3.30.

26.—Pevski zbor PLANINA pri- redi v Slov. nar. domu na Maple Heights koncert. Zače- tek ob štirih popoldne.

MAJ

3.—Pevski zbor “Triglav” prire- di svoj letni koncert in prizor v petju “Rokovnjači v Črnem grabnu” v Sachsenheimu na 7001 Denison Ave. Po koncer- tu bo domača zabava v Slov. nar. domu na 6818 Denison Avenue.

McNamara prinesel slabe novice iz Sajgona

Boj proti rdeči gverili je zastal, gverilci so postali napadal- nejši, med tem ko je morala vladnih čet padla, pa tudi kmetje so se začeli znova nagibati na stran rdečih.

WASHINGTON, D. C. — Fe- deralni tajnik McNamara je pri- šel z veseljem, toda uradnim ob- razom iz Sajgona; ni prinesel no- benih dobrih novic. To povedo poročila iz Sajgona, ki trdijo, da je McNamara obravnaval dva dni samo dve vprašanji: kakšen je položaj v delti reke Meking. O tem so mu morali poročati kar

Lepo božično darilo!

Ali imate sorodnika, prijatelja ali znanca, ki ne do- biva še Ameriške Domovine? Dajte, osrečite ga za Božič in mu naročite Ameriško Domovino. Boste videli, da mu boste zelo ustregli.

Ako to storite, bomo novemu naročniku mi poslali lepo božično karto obenem z božično številko ter ga ob- vestili, da mu Vi poklanjate naročnino kot Vaše božično darilo. Izrežite spodnji kupon in priložite denar za na- ročnino obenem z natančnim naslovom novega naročnika.

KUPON

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

Prosim, da pošljate Ameriško Domovino kot moje božično darilo na sledeči naslov:

Ime

cesta

mesto in država

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime je

Moj naslov je

mesto in država

KONJI NA PASI — Slika kaže prizor s pašnika v Lucas Valley v bližini San Rafaela v Kaliforniji.

mu vso zmedo v vrstah viet- namskih čet, razložili, kako so poveljniki brez pravih navodil, kako slabo se počutijo vietnam- ski kmetje, ki zopet prehajajo na komunistično stran.

Glavno odgovornost za tako stanje nosi seveda sedanja viet- namška vlada, ki kaže od dneva do dneva bolj jasno svojo nespo- sobnost. Ni pa sama kriva, bolj so krivi tisti vojaški krogi, ki imajo dejansko vso politično moč v rokah. To ni v Sajgonu nobena tajnost več, saj še celo časopisje javno poziva vlado in generale, naj bodo vendarle bolj odločni in začnejo pravo vojno proti rdečim gverilcem.

Vse to in še podatke o polo- žaju v Vietnamu je zvedel Mc- Namara in takoj povedal seda- njemu vietnamskemu režimu, da tako ne more iti več naprej. Po- dobno poročilo je tudi dal ob svoji vrnitvi predsedniku L. B. Johnsonu. V Washingtonu so že začeli govoriti, da se sedanja vietnamska vlada ni obnesla in da je treba iskati novo pot, da se naša dežela osvobodi nepri- jetnega bremena v Vietnamu.

Tudi Sev. Vietnam v škripih

Slučajno je istočasno prišlo v Washington tudi poročilo, da se slabo godi tudi komunističnemu režimu v Severnem Vietnamu. Tarejo ga namreč sledeče teža- ve: letina je bila slaba, hrane primanjkuje, ljudje so zmeraj bolj nezadovoljni s sedanjim go- spodarskim stanjem; režim mo- ra dalje pošiljati vojake, gveril- ce, hrano, orožje in municijo kar na dva kraja, v Laos in v Južni Vietnam. To je zanj prehu- do breme, zato ne dobijo ne gveril- ci v Laosu, ne gverilci v Viet- namu vsega, kar jim je potrebn- o za državljansko vojno. Mos- kva je dalje menjala s pošilja- njem pomoči Severnemu Viet- namu. Kitajska pa tudi ne po-

držala samo vojno luko Rota. Ostale bodo tudi nekatere ra- darske postaje in pa cevovod za bencin iz Rote v notranjost de- žele. Računajo, da bodo tako zmanjšani vzdrževalni stroški za okoli \$50 milijonov. V luki Ro- ta bodo imele svoje oporišče tudi tri podmornice Polaris, ki so namenjene za obrambo Sre- dozemskega morja.

Sin je pripravljaj 8 let umor svojih staršev

WILMINGTON, Calif. — Fred Kipp Bassett, 18 let stari stu- dent psihologije, je priznal, da je po osmih letih priprave umo- ril pretekli četrtek zvečer svojo mater in očeta, pripravil vse ta- ko, kot bi bil to umor in samo- mor, zataknil znotraj vrata, nato pa šel klicat sosedo, češ, da sta se oče in mati sprla ter se zakle- nila. Poklical je od sosedov po- licijo.

Ta je začela vso zadevo raz- iskavati, ko ni mogla najti pa- trone od dveh streliv. Fanta so prišli in očeta, pripravil vse ta- ko, kot bi bil to umor in samo- mor, zataknil znotraj vrata, nato pa šel klicat sosedo, češ, da sta se oče in mati sprla ter se zakle- nila. Poklical je od sosedov po- licijo.

Pravila ZN pravijo namreč,

da vsaka članica, ki je več kot

dve leti v zaostanku s plačeva-

njem svojih prispevkov, zgubi

pravico, da sodeluje v debatah

in pri glasovanju tako v gene-

ralni skupščini kot v vseh or-

ganizacijah ZN. Ako torej Rusija

ne plača zaostankov, po prišla v

septembru 1964 na zatožno klop

in zgubila pravico do sodelova-

nja v ZN. Poznavalci položaja

mislijo, da se bo Stevensonova

jeza lepo unesla do prihodnje

jeseni, kot se je že večkrat.

Johnson podpisal prvo

mednarodno pogodbo

WASHINGTON, D. C. - Pred-

sednik L. B. Johnson je v pe-

tek podpisal kot predsednik Z.

D. A. prvo mednarodno pogod-

bo, po kateri so Združene drža-

ve vrnil Mehiki 437 akrov ozem-

lja ob Grand River in s tem

končale stoletni spor z Mehiko.

Pogodbo je sklenil z Mehiko še

predsednik Kennedy. Senat jo je

predelki teden potrdil in pred-

sednik Johnson jo je sedaj pod-

pisal. Nova pogodba je odstra-

nila star trn v odnosih med obe-

ma deželama.

McNamara bo varčeval

tudi na vojaških postojankah v Španiji

WASHINGTON, D. C. — Dr-

žavno tajništvo je doseglo s Spa-

nijo sporazum, kako bomo po-

stopoma omejili naše vojaške

postojanke v Španiji. Tam ima-

mo trenutno 3 velika letališča —

blizu Saragoze, Madrida in Se-

ville. Tam se nahaja okoli 5,000

naših vojakov, zaposlenih je pa

tudi 900 ameriških in 3,000 špan-

skih civilistov.

Vse to bo počasi odpadlo, kaj-

ti naša narodna obramba bo ob-

držala samo vojno luko Rota.

Ostale bodo tudi nekatere ra-

darske postaje in pa cevovod za

bencin iz Rote v notranjost de-

žele. Računajo, da bodo tako

zmanjšani vzdrževalni stroški za

okoli \$50 milijonov. V luki Ro-

ta bodo imele svoje oporišče

tudi tri podmornice Polaris, ki

so namenjene za obrambo Sre-

dozemskega morja.

Predhodnik televizije

Prvo fotoelektrično celico je

uspelo razviti leta 1888. Ta je

dejansko omogočila nastanek

televizije, ki se je uveljavila še-

le po drugi svetovni vojni.

Granito denar za deževne dneve

upujte U. S. Savings bonde!

Ženske dobijo delo

Hišno delo

En dan na teden, hišno delo

za zanesljivo žensko. Priporo-

čila. Kličite 221-9818. (247)

Gospodinja

Išče se gospodinjstvo za starej-

ši par, najraje Slovenko, svojo

sobo. Lake Shore in E. 140

okolica. Kličite EV 2-5730 ali

EV 2-6327. (247)

MALI OGLASI

Stanovanje v najem

Na 6026 St. Clair Ave., 2

spalnici, kuhinja, dnevna soba

in kopalnica. Vse prenovljeno,

lepo, čisto poslopje. Kličite

IV 1-4888 ali IV 1-6832. (246)

V najem

Stiri prenovljene sobe s po-

polnoma novo kopalnico, par-

kališče, na St. Clair Ave. in

55 St. Vprašajte na 1353 E.

55 St. tel. IV 1-5380.

—(247)

V najem

4 sobe oddamo odraslim,

spodaj, zadaj, parna gorkota,

vroča voda. Za \$45.00. Na

7208½ St. Clair Ave. HE 2-

2041. (246)

CE HOČETE . . .

prodati ali kupiti posestvo

ali trgovino, obrnite

se do nas

JOS. GLOBOKAR

986 E. 74th St.

HE 1-6607

Prijatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA

RACUN POMOČI DRŽAVE OHIO

ZA OSTARELE

AID FOR AGED PRESCRIPTIONS

St. Clair Ave. & 68th St., EN 1-4212

HENRIK SIENKIEWICZ:

KRIŽARJI

In tu je začel pripovedovati, kaj se je zgodilo v Ščitnu: kako je Jurand, ki so ga sami poklicali, da bi videl, ali je deklina, ki so jo odvzeli razbojnikom, njegova hčerka, namesto da bi jim poplačal vse s hvaležnostjo, zblaznel, pobil Danfelda, brata Gottfrieda, Angleža Huga, von Brachta in dva plemiška paža, ne da bi vstrel še vojščake; kako so sami, spominjajoč se božje zapovedi "ne ubijaj", morali končno zaplesti v mrežo strašnega moža, ki je takrat dvignil orožje proti sebi in se grozno ranil; kako so naposled ne samo v gradu, marveč tudi v mestu bili ljudje, ki so sredi zimskega viharja v noči po bitki slišali nekak strašni smeh in glasove, ki so kričali v zraku: "Naš Jurand! Sramotilec križa! Prelivalec nedolžne krvi! Naš Jurand!"

Vse pripovedovanje, a zlasti zadnje križarjeve besede so napravile na vse navzoče velik vtis. Objel jih je naravnost strah, ali ni Jurand resnično poklical na pomoč nečiste sile — in nastalo je gluho molčanje. Toda kneginja, ki je bila navzoča pri sprejemu in je, ljubeč Danušu, nosila v srcu neutolajljivo žalost po njej, se je obrnila k Rotgieru z nepričakovanim vprašanjem: "Pravite, vitez," je rekla, "ko ste odvzeli ono nesrečno deklino razbojnikom, ste mislili, da je to Jurandova hči, in zato ste ga poklicali v Ščitno?"

"Da, milostljiva gospa," je odgovoril Rotgier.

"Kako pa ste mogli to misliti, saj ste v lovskem dvorcu pri meni videli pravo Jurandovo hčer?"

Na to je bil Rotgier v zadregi, ker ni bil pripravljen na vprašanje. Knez je vstal in zapičil svoj pogled v križarja, a Nikolaj iz Dlugolasa, Mrokota iz Mocaževa, Jaško iz Jagelnice in drugi mazovski vitezi so takoj priskočili k menihu, vprašujoč ga drug čez drugega z groznimi glasovi:

"Kako ste mogli to misliti? Govori, Nemec! Kako je bilo to mogoče?"

A brat Rotgier se je zavedel in rekel:

"Mi redovniki ne dvigamo oči na ženske. V lovskem dvorcu je bilo pri milostljivi kneginji mnogo dvorjank, toda katera je bila med njimi

Jurandova hči, ni nihče izmed nas vedel."

"Danfeld je vedel," se je oglašil Nikolaj iz Dlugolasa. "Govoril je z njo celo na lovju."

"Danfeld stoji pred Bogom," je odgovoril Rotgier, "in povem o njem le to, da so se zjutraj našle na njegovi krsti razcevele rože, kakor jih v zimskem času ni mogla položiti nobena človeška roka."

In iznova je nastalo molčanje.

"Od kod ste zvedeli, da je bila Jurandova hči ugrabljenka?" je vprašal knez.

"Sama brezbožnost in drznost tega dejanja sta razglasili to pri nas in pri vas. Ko smo to izvedeli, smo dali takoj za mašo v zahvalo, da so ugrabili iz lovskega dvorca le navadno dvorjanko, a ne kakega otroka vaših milosti."

"Toda zame je še vedno čudno, da ste mogli imeti ono nakazo za Jurandovo hčer."

Na to brat Rotgier:

"Danfeld je rekel takole: 'Satan čisto izdaja svoje sluge, pa je morda izpremenil Jurandovo hčer.'"

"Razbojniki vendar niso mogli kot preprosti ljudje ponarediti Kalebvega pisma in Jurandovega pečata. Kdo je mogel to storiti?"

"Hudobni duh."

In iznova ni vedel nihče odgovora na to.

Rotgier pa je začel pozorno gledati kneza v oči in rekel:

"Zares so mi ta vprašanja kakor meči v prsi, ker tiči v njih obsodba in sum. Toda jaz zaupam v pravičnost božjo in v moč resnice, zato vprašam vašo knežjo milost: ali nas je sam Jurand obdolžil

CHICAGO, ILL.

SEASONS GREETINGS

HOLIDAY GREETINGS

THE OCCASIONS CARD & GIFT SHOP

COMPLETE LINE OF HALL-MARK CARDS.

PARTY FAVORS. —

GIFTS FOR ALL OCCASIONS.

OPEN THUR. TILL 9 PM.

6417 N. Cicero Ave., in Lincolnwood. — PH. 679-3265.

SEASONS GREETINGS

From

BURGESS — NORTON

MFG. CO.

737 Peyton, Geneva, Ill.

BEST WISHES

FOR THE HOLIDAYS

From

UNITED BUTCHERS

PACKING COMPANY

1152 W. Fulton Market

MO 6-7330

BEST WISHES

FOR THE HOLIDAYS

from

THE CAREY BRICK CO.

Announcing our new block plant

111 W. Washington — RA 6-6144

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

OWNER'S LOSS YOUR GAIN
WHEELING AREA — POPLAR GROVE Add. 3 bdrm. brick and Frame ranch with large rec. rm. on lge. cor. lot. Only 2 blks. to sch. and 4 blks. to Dunhurst Shopping Center. New furniture all over, and appl. incl. Only \$18,500 — Call 537-6597. (246)

MALE HELP

KELLER OPERATORS

Experienced BG-2 and BG-22 Keller Operators for machining precision aircraft parts. - Night shift, 50 hour week. - TOP PAY. Contact

WORLD TOOL AND

ENGINEERING CO.

P.O. Box 1049

Minneapolis 40, Minnesota

(247)

ttega dejanja, a če nas je obdolžil, čemu je iskal, preden smo ga poklicali v ščitno, po vsem obmejnem ozemlju razbojnike, da bi odkupil od njih svojo hčerko?"

"Da... res je!" je rekel knez. "Ako bi tudi kaj skril pred ljudmi, ne skriješ pred Bogom. V prvem hipu vas je dolžil, toda potem... potem je mislil drugače."

"Glej, kako žar resnice premaga temino!" je rekel Rotgier.

In ozrl se je z zmagovalnim pogledom po dvorani, ker je menil, da je v križarskih glavah več okretosti in razuma kakor v poljskih in da bo to plemo vedno plen in hrana reda, kakor je muha plen in hrana pajku.

Otresel se je torej dosedanje skromnosti, pristopil h knezu in začel govoriti s povzdignjenim in silnim glasom:

"Poplačaj nam, gospod, naše izgube, naše krivice, naše solze in našo kri! Tvoj podanik je bil tisti peklenski sin, torej v imenu Boga, od katerega izhaja vlada kraljev in knezov, v imenu pravičnosti in križa nam poplačaj storjene krivice in izpubljeno kri!"

A knez ga je začudeno pogledal:

"Pri milem Bogu!" je rekel, "kaj vendar hočeš? Ako je Jurand v blaznosti prelil vašo kri, mar naj jaz odgovarjam za njegovo blaznost?"

"Bil je tvoj podanik," je rekel križar, "v tvoji kneževini leže njegova zemlja, njegove vasi in grad, v katerem je imel ujetje služabnike reda: naj torej vsaj to posestvo, naj vsaj ta zemlja in oni brezbožni grad preidejo sedaj v last reda. Res ne bo to primerno plačilo za toliko prelite žlahtne krvi! Res, da to posestvo ne obudi umrlih, toda morda vsaj deloma pomiri božjo jezo in zatre sramoto, ki sicer pade na vso to kneževino. O gospod! Povsod ima red zemljišča in gradove, ki mu jih je darovala milost in pobožnost krščanskih knezov, samo tu ni pedi zemlje v njegovi oblasti. Naj se nam krivica, ki kliče k Bogu po maščevanju, vsaj tako poplača, da bi mogli povedati, da žive tudi tukaj ljudje, ki imajo v srcih strah Božji."

Ko je knez slišal te besede, se je še bolj začudil in je šele po dolgem molku odgovoril:

"Rane božje!... Ako sedi ta red tukaj, po čigavi milosti, če ne po milosti mojih prednikov? Ali vam je še premalo teh krajev, dežel in mest, ki so bila nekda naša in našega naroda last, a je

danes vse vaše? Saj živi vendar še Jurandova hči, saj vam nihče ni naznanil njene smrti; vi pa hočete siroto zaseči doto in si poplačati storjene vam krivice s kruhom sirote?"

"Gospod, ti priznavaš krivico," je rekel Rotgier, "torej poplačaj jo, kakor ti narekuje tvoja knežja vest in tvoja pravična duša."

In zopet se je veselil v srcu: "Sedaj se ne bodo več pritoževali, nasprotno, še posvetovali se bodo, kako si sami umijejo roke in se izvijejo iz te zadrege. Nihče nam ne bo ničesar več očital in naša slava bo kakor beli samostanski plašč — brez pege."

Ali v tem hipu se je nepričakovano oglašil glas starega

Nikolaja iz Dlugolasa: "Očitajo vam pohlepnost in Bog ve, če nimajo prav, ker tudi v tej zadevi vam gre več za korist kakor za čast vašega reda."

"Resnica!" so soglasno odgovorili mazovski vitezi. A križar je stopil nekoliko korakov naprej, ošabno dvignil glavo, jih premeril s prezirljivim pogledom in rekel:

"Ne prihajam sem kot poslanec, marveč kot pričadnik dogodka in redovni vitez, ki je pripravljen z lastno krvjo braniti čast reda do zadnjega diha!... Kdor bi si torej upal va bo kakor beli samostanski plašč — brez pege."

Ali v tem hipu se je nepričakovano oglašil glas starega

VSEM PRIJATELJEM ŽELIVA BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO!

Namesto osebnih voščil bova poslala najin dar Slovenski kulturni akciji v Argentini.

JOŽE in MARIJA BERNIK, Chicago, Ill.

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te seznane priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessmenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

TAM JE TOPLO SONCE — Dottie Rawlings se zadovoljno igra z žogo na morskem bregu v Miami Beach v Floridi.

MOJSTRA STA SE SESTALA — Ameriški Nobelov nagrajenec romanopisec John Steinbeck sedi v slikarskem studiju Martirosa Saryana v Moskvi, ko ga mojester, Leninov nagrajenec za slikarstvo, upodablja na platnu.

to viteško znamenje in naj se prepusti sodbi božji!"

Po teh besedah je zagnal prednje viteško rokavico, ki je padla na tla, oni pa so stali v gluhem molčanju, zakaj marsikdo izmed njih bi bil rad pogladil z mečem križarski vrat, a se je vendar bal sodbe božje. Nobenemu ni bilo skrito, da je Jurand izrečno izpovedal, da mu otroka niso ugrabili redovni vitezi, zato je vsakdo v duši mislil, da je vse res, a bo zato zmaga na Rotgierovi strani.

On pa je postal še bolj prevzetan in, uprši se v boke, je vprašal:

"Ali je med vami kdo, ki bi pobral to rokavico?"

A sedaj je stopil v sredo neki vitez, čigar prihoda ni poprej nihče opazil, a je že nekaj časa prisluškoval pri vratih. Dvignil je rokavico in rekel:

"Jaz sem!"

(Dalje priložniti!)

— Portugalska je bila oklicana za republiko leta 1911.

Božična darila

Najlepša izbira

- ZA OTROKE IN ODRASLE
- ZA DRUŽINE IN POSAMEZNIKE
- ZA GOSPODINJE IN KUCHARICE
- ZA MATERE IN OČETE

Trgovina odprta do Božiča vsak večer.

OBLAK FURNITURE CO.

SLOVENSKA TRGOVINA S POHISTVOM

6612 St. Clair Avenue

Tel.: HE 1-2978

Reporting from Washington

FRANCIS P. BULTON • Congressman, 22nd District, Ohio
410 HOUSE OFFICE BUILDING, WASHINGTON 25, D. C.

THE "LOYAL OPPOSITION"

During the last decade, except for the first two years of the Eisenhower Administration, Republicans have been the minority party in Congress. The ratio now is about 3 to 2 in the House and 2 to 1 in the Senate. All Committee Chairmen are of the majority and they are all-powerful.

We of the minority (Republicans) do have a very definite responsibility to study the bills with the greatest possible care, to try to strengthen them, or if we believe any bill brought before the House to be totally bad, we must work to defeat it. However, bills can be amended on the floor and given more constructive value.

If we are to fulfill our responsibility as the "loyal opposition" we must have the proper tools. Work on the bills is done largely in Committee. Unfortunately, in most of the Committees, the minority has little or no staff help. We are fortunate in the Foreign Affairs Committee, where politics as such seldom creeps in, to have a staff that serves all members. Staffing is only one of the problems that makes it difficult for the minority party to be understood across the country.

THE "LOYAL OPPOSITION" AND CIVIL RIGHTS

A bit of background on the civil rights issue may be helpful. In 1957, the House Democrats could muster only a bare majority in support of proposed civil rights legislation — but 90% of the Republicans voted for it. In 1960 more than one out of every three Democrats voted against civil rights while 91% of the Republicans voted for it. In 1961 the Democrats with a commanding majority in Congress introduced no civil rights legislation until May. Efforts by Republicans during 1961 and 1962 were rebuffed by the Democrats.

In January 1963 I was one of 42 Republicans to introduce comprehensive civil rights bills. In June, 31 Republicans introduced supplementary legislation. All of these bills were before the House Committee on the Judiciary. It is cus-

tary for the Attorney General and his Department of Justice to comment on such bills. They remained silent until June 26, when the Attorney General, appearing before the Committee said he was not familiar with the proposed bills.

Not until the street rioting in Birmingham and elsewhere in the south did the Administration request civil rights legislation. A civil rights bill was finally drafted and recommended by the House Subcommittee on the Judiciary on October 2. A fortnight later the Attorney General set forth his objections — but still no action by the full committee. During the week of October 21, Republican Members of the Judiciary Committee took the initiative to propose a "unity" or "harmony" bill. The bill was passed by a commanding bipartisan vote in the Judiciary Committee on October 29 — but the views of Members were not filed until December 2.

All Members of Congress are now deluged with requests — by letter, wire and personal calls — to sign a discharge petition on the civil rights bill. If 218 Members sign such a petition, the House Rules Committee could be by-passed and the bill brought to the House Floor. Under the rules of the House, however, it could not possibly be voted on before Monday, December 23, when the House will be in recess.

There have been hundreds of discharge petitions filed to bring legislation to the House Floor. During this century only 32 petitions have received enough votes to be placed on the Calendar; 14 were passed by the House — but only 2 became law. A bill has a much better chance of passing the House when it is brought to the Floor under regular procedure.

Hearings are now scheduled before the Rules Committee starting January 8. It is expected that these hearings will be concluded in about two weeks, and all Republican members of the Rules Committee have indicated they will vote to bring the bill to the House Floor. This should schedule it for debate during the week of January 27. If the Rules Committee does not bring a bill to the House Floor we shall all want to reconsider the discharge petition.